

[Finansministeren.]

er ogsaa rigtigt. Det, jeg har sagt, er dette, at hvis endelig de paagældende sælger deres Aktier — jeg foretrækker, at de beholder dem, jeg foretrækker at undvære Skatten af et saadant Salg —, forekommer det mig, at der ikke er noget urimeligt i, at de paagældende, da der i Almindelighed vil være Tale om en Krigskonjunkturgevinst, kommer til at svare Skat af den Fortjeneste, de har. En af de Ting, som man i denne Tid fra alle Sider er enig om, er, at Byrderne ved de store ekstraordinære Udgifter, som Tiden medfører, maa fordeles paa en nogenlunde retfærdig Maade, og det forekommer mig, at ser man Beskatningen under denne Synsvinkel, er der ingen Grund til at beklage de Formueejere, som ikke kommer ud for andet end at aflevere til Staten en Del af den Konjunkturgevinst, de har faaet, en Gevinst, som de under andre Forhold ikke vilde have opnaaet. Men, som sagt, for mig er Hovedsynspunktet det principielle saa vidt muligt at holde hele Aktiemassen i Ro, og det mener jeg ogsaa er lykkedes.

Der er til Bestemmelsen i § 4 knyttet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Finansministeren, hvor Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, skal kunne indrømme en Lempelse med Hensyn til Indkomstskatten af Fortjeneste ved Salg af Anlægspapirer. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønskede en Udtalelse af mig om Betydningen af denne Lempelsesbestemmelse, og selv om det paa Forhaand er vanskeligt nærmere at angive, hvilken Betydning Bestemmelsen vil faa, skal jeg dog sige, at foruden de Tilfælde, hvor der foreligger særlige økonomiske Vanskeligheder, og hvor altsaa et socialt Moment gør sig gældende, vil jeg som et Forhold, der kan begrunde Hensyntagen, nævne det, at en Fabrikant eller anden erhvervsdrivende er nødt til at sælge Aktier for at skaffe Kapital til Udvidelse af sin Virksomhed. Jeg kan ikke erkende, at det, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen var inde paa, skulde være unyttigt netop i denne Forbindelse at tale om en saadan Bemyndigelse for Finansministeren, idet dette netop accentuerer, at der ogsaa i Forbindelse med den særlige Aktieregel i visse Tilfælde kan være Grund til at indrømme Lempelser i et vist Omfang; men naturligvis vil det, hvad der ogsaa fremgaar af selve Formuleringen af Bestemmelsen, være rent undtagelsesvis, at en Lempelse kan ventes tilstaaet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at de Bestemmelser, der nu fore-

slaas vedrørende samgifte og vedrørende Beskatningen i Tilfælde af Skilsmisse, skulde være Udtryk for, at nu kunde man roligt rejse, hvad man ønskede af Spørgsmaal af mere principiel Betydning med Hensyn til Ligningsreglerne, for nu var der knæsat en ny Fremgangsmaade, saa at man ikke behøvede at afvente Skattekommissionens Betænkning. Jeg maa tage ethvert Forbehold over for denne Betragtning. Jeg anser i øvrigt ikke de Regler for Sambeskatning, der er gældende, for udtømmende behandlet eller for revideret gennem de Bestemmelser, der her er Tale om. Det, man har taget med her, var noget, der var til at overse, og som man mente at kunne klare i den Tid, der har været til Raadighed, men hvor der er Tale om større principielle Ting, der maa ses i en videre Sammenhæng, maa det være i Skattekommissionen, Arbejdet skal gøres; det vil jeg gerne have sagt her.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Avance ved Salg af Anlægspapirer nævnte det ærede Medlem, at man muligvis kunde gennemføre en Regel om, at en saadan Avance skulde være fritaget for Merindkomstskat. Det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan rejse, men det maa klares i Forbindelse med Behandlingen af Loven om Udskrivning af Indkomst- og Formueskat, og jeg skal paa nærværende Tidspunkt hverken udtale mig for eller imod en saadan Ændring.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte ogsaa Spørgsmaalet om, hvilke Afskrivningsregler der skal gælde for det kommende Aar. Jeg er ganske enig i, at det er Bestemmelser, som vi hurtigst muligt maa have frem, og det er ogsaa et Spørgsmaal, som vi i høj Grad beskæftiger os med i Øjeblikket i Skattedepartementet.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen mente, at den nye Affattelse af § 5 ikke betød nogen Ændring af væsentlig Betydning. Det tror jeg nu ikke det ærede Medlem har Ret i. Det, der er fastslaaet, er, at Tab ved Salg af Anlægspapirer kan afregnes i den almindelige Indkomst, hvad det ikke kan efter den gældende Bestemmelse; efter den kan Tab ved Salg af Anlægspapirer kun afregnes i Fortjeneste enten paa Spekulationspapirer eller paa Anlægspapirer, men ikke i den øvrige skattepligtige Indkomst. Selv om der i disse Tider ikke er store Tab at notere paa den Slags Aktier, er det dog en Indrømelse, som jeg synes at man fra den Side, der er betænkelig ved de nuværende Bestemmelser, ikke kan betragte som ligegyldig.

Vedrørende Bestemmelsen om Beskat-